

Baemh haenx, Sunh Cang gwn caeuz haeb heuj yiengigyadgyad, lumjbaenz mbouj dwg nyaij lwgbieng gyaeujho, cix dwg haeb bouxcaeuz. Gij singyaem daegbied neix lienzdaeb yiengj baenz cibhaj faencung, Siujlingz naeuz: “Bouxwnq cingq caj siusik mwngz ne.” Sunh Cang sawqmwh couh mbouj nyaij lo, cam: “Mwngz miz maz banhfap lwi?”

“Lij siengj banhfap ha?”

“Eiqsei mwngz dwg gangj vahcaen?”

“Nanzdauh mwngz lij siengj yaeuh de?”

Sunh Cang ngauz gyaeuj, naeuz: “Lwnh hawj de nyi, ndaek yaeuh de haenx cimh mbouj raen lo.”

Song vunz daenj buh cang ndei bae daengz yihyen naengh youq henz congzbingh. Lwgda Mwz Gojgoj baez yaeb baez yaeb, siengj daj ndaw lwgda songde ra dapanq. Daihgya cungj mbouj hai bak, ndaw ranzbingh caemrwgrwg. Sunh Cang nyaenx mbouj ndaej, ae song baez, naeuz: “Siuj Mwz……gij……saeh……a……gijneix   gijneix……a……” Sunh Cang “a” buenq ngoenz hix mbouj “a” ok gijmaz. Siujlingz yungh fwngz nyaenj hwet de. De in dwk hemq: “Mwngz nyaenj gou guhmaz? Gou baenzneix gangjvah dwg siengj hawj Siujmwz miz swhsiengj kunjbei.” Lwgda Mwz Gojgoj yaepyet couh mbouj rongh lo. Sunh Cang naeuz: “Mwngz ndaq ndaej deng, de dwg bouxyaeuh.”

“Vunz ne?” Mwz Gojgoj cam.

“Gingcaz cungj ra mbouj raen de, lienz aen coh de hix dwg guhgyaj.”

“Baenzneix gangj, gou mboujmiz banhfap moeb de lo?”

“De nyienh ngaiz moeb cijndaej.”

“Hoeng sou gangj gvaq bang gou ra raen de.”

“Bouxwnq yungzheih ra, bouxyaeuh dou couh bienq dafangz lo.”

“Hoeng mwngz guhmaz gouq gou?” Mwz Gojgoj baez rongx, Sunh Cang caeuq Siujlingz cungj saenz liux. Sunh Cang naeuz: “Gou gouq mwngz dwg aenvih diuzmingh beij guhyoux youqgaenj.”

Mwz Gojgoj naeuz: “Gou nyienh guhyoux, mbouj aeu diuzmingh.”

Siujlingz naeuz: “Diuzmingh daengxcieh caenhmiz baez ndeu, guhyoux geijlai baez cungj ndaej.”

Mwz Gojgoj youh rongx lo: “Danghnaeuz ndaej dauqcong z guhyoux baenz cien baez, de hix mbouj ndaej yaeuh gou. Byawz hix mbouj ndaej yaeuh gou. Mwngz mbouj dwg gangj de dwg hagseng mwngz? Seizneix dauq bienqbaenz bouxyaeuh la?”

Sunh Cang caeuq Siujlingz cungj haeb heuj

Gouqmingh

救命

□Dunghsih sij Mungz Sugij hoiz

□东西 著 蒙树起 译

晚上,孙畅吃饭特别响,每一口都不让牙齿落空,好像嚼的不是黄瓜大蒜,而是不共戴天的仇人。这种特殊的声音持续了大约一刻钟,小玲说:“人家可是眼巴巴地等着消息。”孙畅忽然就不嚼了,问:“你有什么主意?”

“还需要主意吗?”

“你的意思是来真的?”

“难道你还想骗她?”

孙畅摇头,说:“多少好听的,都不如一刀断了她的念头,给她一个彻底根治。”

两人达成共识,都穿上正装,一本正经地来到病房,像大会合影的前排官员那样直直坐下,手掌分别按住膝盖。麦可的眼睛一闪一闪,急于从他们的眼里找答案。大家都不开口,病房异常肃静。肃静啊肃静,孙畅终于忍不住,清了清嗓子,说:“小麦……这个……事……啊……这个这个……啊……”孙畅“啊”了半天也没“啊”出个内容来。小玲用力掐了一下他的后腰。他一龇牙,说:“你掐什么掐?我这么说话是想给小麦一点儿思想准备。”麦可的眼睛顿时停电。孙畅说:“你骂得对,他是个骗子。”

“人呢?”麦可问。

“连警察都找不到他,他的名字是虚构的。”

“这么说,我是没机会扇他了?”

“除非他愿意挨扇。”

“可你们说过,能帮我找到他。”

“什么人都可以找,但一碰上骗子我们就眼瞎。”

“那你干吗要救我?”麦可忽地大叫,吓得孙畅和小玲笔直的上身都往后闪。孙畅说:“我救你是因为生命比爱重要。”

麦可说:“我宁可不要命,也要爱。”

小玲说:“生命只有一次,爱可以重来。”

麦可可咆哮:“就是可以重来一千次,他也不能骗我。谁都不能骗我。你不是说他是你学生吗? 现在怎么变骗子了?”

孙畅和小玲都咬紧嘴巴,生怕又用词不当。病房里再次肃静,只有门外往来的脚步声偶尔打破沉默。他们已经若干年没这样体会安静了,静得都可以听到自己小时候的哭声。好久好久,他们听到一声轻轻的“对不起”,那是从麦可的嘴里出的。小玲说:“非常抱歉,我们的能力有限。”

“你们走吧,我没事了。”

孙畅说:“你挺得住吗?”

麦可点点头。

孙畅说:“如果悲伤是挑担子,我们可以从你肩上接过来。可偏偏悲伤不是,只能靠你自己消化。”

麦可忽然一笑,说:“放心吧,我不会自杀了。”

“你保证?”

“保证。”

孙畅和小玲分别跟麦可拉钩之后,便离开了病房。因麦可的忽然一笑,他们阴沉的心像晒了太阳。看看时间已近凌晨,他们打了一辆出租车。两人都累,都没说话,但四只眼睛全落在计费器上。快跳到30元的时候,孙畅忽然大叫:“司机,掉头。”小玲吓了一跳,说:“你神经病呀?”

司机调过车头,问:“去哪儿?”

孙畅说:“回医院。”

出租车跑着回头路。孙畅说:“难道你不觉得她的那个笑有些诡异吗?”小玲说:“我也觉得勉强。”

“她是想把我们骗走。”

“可是孙畅,你不觉得累吗? 也许,没你想的那么严重。”

“我有不祥之感。”

“也许,我们可以假装不知道。”孙畅叫司机停车。他在犹豫是不是把车头又掉回去? 小玲说:“当然,我只是说也许……”孙畅想了一下,说:“回不回医院? 其实很好判断。”

“怎么判断?”

“万一今晚她真的出事,我们能不能一辈子假装不知道?”

“我装不了。”

“我也装不了……”

7

半夜时分,住院部的窗户有的白有的黑,整幢大楼的正面就像一盘竖起来的围棋。

麦可的病房还亮着灯。孙畅和小玲来到窗前,看见麦可可躺在床上,都松了一口气,都怀疑自己是不是有点儿神经质? 但是,就在他们即将转身的时候,孙畅现了异样。他指着床底问:“小玲,那是什么?”

地板上聚积了一片黑色,有液体正从床板断断续续滴落。“不好啦!”孙畅叫唤着推开房门冲进去,掀开麦可的被单。她的右手腕子已经被玻璃划破,鲜血正从伤口冒出来。小玲一手压住伤口,一手试探她的鼻息,说:“快叫医生。”孙畅挺亮呼叫灯,喊着“救命”冲出去。

(六)

dwk lau youh gangjvah loeng. Ndaw ranzbingh caemrwgrwg, songde haujlai bi mbouj raen baenzneix dinghcub lo, dinghcub dwk lumjbaenz ndaej nyi gij singdae j seizi q. Gvaq haujlai nanz, songde nyi daengz sing “doi q mbouj gvaq” he, dwg daj aen bak Mwz Gojgoj gangj okdaeuj. Siujlingz naeuz: “Doi q mbouj gvaq, dou caen dwg cimh mbouj raen de.”

“Sou dauqbae ba, gou mboujmiz saeh lo.”

Sunh Cang cam: “Mwngz dingj ndaej gvaqbae lwi?” Mwz Gojgoj ngaekngaek gyaeuj.

Sunh Cang naeuz: “Danghnaeuz siengsim dwg dawzrap, gou cingznyienh lawh mwngz rap lo. Hoeng de mbouj dwg, mwngz aeu gag menhmenh rap.”

Mwz Gojgoj sawqmwh riu lo: “Mwngz gaej you, gou mbouj ra dai lo.”

“Mwngz baujcwn g?”

“Baujcwn g.”

Sunh Cang caeuq Siujlingz cungj caeuq Mwz Gojgoj ngaeu lwgfwngz, gangj ndei gaej ra dai le, cij lizhai ranzbingh. Raen Mwz Gojgoj riu, songde lumj ngaeuzraemh raen daengngoenz okdaeuj nei. Yaek byonghhwnz lo, songde daj aen cico he. Cungj baeg lai, song boux cungj mbouj gangjvah, sei q lwgda cungj cimyawj aensuenqngaenz gwnz ci. Yaek diuq daengz 30 maenz seiz, Sunh Cang sawqmwh hemq naeuz: “Saefouh, cien q ci dauqbae.” Siujlingz naeuz: “Mwngz miz bingh ha?”

Saefouh hai ci cien q doxdauq, cam: “Bae gyawz?”

Sunh Cang naeuz: “Dauqbae yihyen.”

Saehfouh hai ci doxdauq, Sunh Cang naeuz: “Gou nyinhnaeuz gij riu de geizheih raixcaix.” Siujlingz naeuz: “Gou hix nyinhnaeuz de cang riu.”

“De dwg siengj yaeuh dou dauqma.”

“Hoeng Sunh Cang, mwngz mbouj baeg lwi?

Saehcingz mbouj itdingh lumj mwngz siengj baenzneix ha.”

“Gou lau miz maz saeh.”

“Dou cang gijmaz cungj mbouj rox hix baenz.”

Sunh Cang heuh saefouh dingz ci, de cingqcaih siengj aeu mbouj aeu dauqbae. Siujlingz naeuz: “Gou caenh naeuz mbouj itdingh……” Sunh Cang naemj yaep he, “dauq mbouj dauqbae yihyen, gizsaed yungzheih duenhdingh.” “Baenzlawz duenhdingh?” “Danghnaeuz haemhneix de dai liux, dou daengxcieh ndaej mbouj ndaej cang gijmaz cungj mbouj rox?” “Gou cang mbouj baenz.” “Gou hix cang mbou ndaej……”

7

Byonghhwnz lo, ranzbingh Mwz Gojgoj lij rongh daeng. Sunh Cang caeuq Siujlingz byaij daengz henz cong hueng, raen Mwz Gojgoj ninz youq gwnz congz, cungj soeng gaemz hei q he, songde cungj nyinhnaeuz dwg sw hgeij doeng siengj sae siengj lo. Yaek cien q ndang doxdauq, Sunh Cang raen laj congz lumjbaenz miz doxgaiq. De cam: “Siujlingz, gijhaenx dwg gijmaz? ”

Lajcong z ndaemndatndat, miz yiengh he lumj raemx nei ndik roengzdaeuj. “Mbouj ndei lo.” Sunh Cang hai dou cung haеujbae, biengj gaiqdenz Mwz Gojgoj hwnjdaeuj. Fwngzg vaz de ngaiz gaiqgingq heh lo, lwed cungj daj gizsieng nyoengx okdaeuj. Sunh Cang fwngz he nyaenx dawz gizsieng, fwngz wnq dag de lij diem hei q lwi, “vai qdi heuh canghyw!” Sunh Cang nyaenj aen daeng gyaeujcong z heuh canghyw, hemq “gouqmingh” cong ok bakdou bae.

(6)